

ධම්මපදය

පූජ්ඵ වර්ගය (04 ගාථාව)

4. ගාථාව

“පූජ්ඵානි භෙව පච්චන්තං - ඛ්‍යාසත්තමනසං නරං
සුත්තං ගාමං මහෝසෝව - මච්චු ආදය ගච්ඡති.”

පදාර්ථය

- පූජ්ඵානි භෙව පච්චන්තං - මල් නෙළා රැස් කරන්නෙකු මෙන්
- ඛ්‍යාසත්තමනසං - තදින් ඇලුණු සිත් ඇති (පස්කම් සැපයෙහි තදින් ඇලුණු)
- නරං - සත්ත්වයා
- මහෝසෝව - මහදිය පහරක්
- සුත්තං - නිදිගත්
- ගාමං ඉව - ගමක් (වැසියන් ද සමග මුහුදට) ගසාගෙන යන්නාක් මෙන්
- මච්චු - මාත්‍රය මාර තෙමේ
- ආදය - ගෙන යයි

භාවාර්ථය

‘මෙයට වඩා අසවල් තැන මල් හොඳ යැයි සිතමින් මල් රැස් කිරීමෙහි පමා වන පුරුෂයා මෙන් සසර ප්‍රමාදවන පුද්ගලයාව මහවතුරක් නිදිගත් මිනිසුන් ඇති ගමක් යට කොට යන්නාක් මෙන් මරුවා විසින් ඇද ගෙන යනු ලැබේ. (එනම්, අපාය නමැති මුහුදට පමුණුවන්නේ ය.)

නිදන කථාව

දිනක් කොසොල් රජතුමාට මෙසේ අදහස් විය. ‘බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රේණි කුලයකින් කුමාරිකාවක් ගෙන්වා අග මෙහෙසුන් කළේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ මට නෑ වන සේක. එකල හිඤ්ඤ ද නිරතුරු ව මාළිගාවට වඩින්නාහ’යි සිතා, “මට දූ කුමාරිකාවක් එවන්නැ”යි කියා ශාක්‍යයන් වෙත පණවූව යැවී ය.

ශාක්‍යයෝ ද ජාතිමදයෙන් මත් ව සිටි හෙයින් තමන්ගේ කුලයට නො ගැළපෙන රජ කෙනෙකුට සිය කුමරියක පාවා දීමෙන් අත්වන අවමානය ගැන සලකා මහානාම ශාක්‍ය රජහට දව දසියකගේ කුසින් උපන් වාසභ-ඛත්තියා නම් තරුණිය පාවා දී කොසොල් රජු රැවටූහ.

ඕ නොමෝ නොබෝ කලකින් පුතෙකු වැදුවා ය. රජ තෙමේ ඔහුට ‘විඩුඛහ’ ය යි නම් කළේ ය. විඩුඛහ කුමර තෙමේ සොළොස් හැවිරිදි කල්හි මුතුන්මිත්තන් දකිනු කැමති ව මහපෙරහරින් කිඹුල්වත් පුරයට ගියේ ය. ඔහු එහි කිහිප දවසක් නැවතී සිට පෙරළා සිය රට බලා ආවේ ය. කිඹුල්වත් පුර දසියක්, එහි දී ඔහු හුන් පුටුව බැහැරට ගෙන “මේ වාසභත්තියාවගේ (දසියගේ) පුතා හුන් පුටුව ය”යි දෙස් කියමින් කිරිදියෙන් සෝදන්නට වූවා ය. ඒ අතර විඩුඛහගේ සේවකයෙක් ආයුධයක් අමතක කොට ගියේ, එය ගෙන යන්නට නැවත හැරී ආවේ ය. දසිය විසින් කුමාරයාට දෙස් කියන හඬ ඇසූ ඔහු තොරතුරු දැන ගෙන සිය පිරිසට එපවත් දැන්වී ය එවිට වාසභඛත්තියා රජකුමරියක් නොව දසිදුවකැ’යි එහි මහත් කෝලාහලයක් විය. විඩුඛහ තෙමේ මෙය දැන, “මොවුහු මා හුන් පුටුව කිරිදියෙන් සේදූහ. මට රජකම ලැබුණු විට ඔවුන්ගේ ලේවලින් මාගේ පුටුව යළිත් සෝදවන්නෙමි” යි සිතා වෛර බැඳ ගත්තේ ය.

ඇමතියෝ ඔහු සැවැත් නුවරට පැමිණි කල්හි ඒ පුවත කොසොල් රජුට දැන්වූහ. රජ ඒ පුවත අසා කිපී, වාසභඛත්තියාවට හා පුතුව දුන් සම්පත් නවත්වා දසිදස්සන් විසින් ලැබිය යුත්තක් පමණක් ම දුන්නේ ය. කිහිප දවසකට පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ රජගෙට වැඩි සේක. රජතුමා බුදුරජාණන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකිරීමෙන් පසු පිය-පක්‍ෂය පමණක් සැලකීම මේ සඳහා සැහෙන බව වදරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ‘කට්ඨභාරී’ ජාතකයෙන් ධර්මදේශනා කළ සේක. රජ තෙමේ දහම් අසා සතුටු ව මවටත් පුතාටත් ඒ ඒ සම්පත්-තනතුරු නැවතත් දෙවී ය.

පසු ව කොසොල් රජුගෙන් රජකම උදුරාගත් විඩුඛහ තෙමේ නොබෝ දවසකින් ශාක්‍යයන්ගෙන් පලිගැනීම සඳහා යුද සෙනඟ පිරිවරා කිඹුල්වත් නුවරට යාමට පිටත් විය.

එදවස බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොව බලා වදරණ සේක්, නැයන්ට වන විනාශය දැක විඩුඩහ රජ යුද පිණිස යන මග ශාක්‍ය ජනපදයට අයත් තුනී සෙවනැති ගසක් මුල වැඩහුන් සේක. ඒ නුදුරෙහි කොසොල් රට සීමාවෙහි මහත් සෙවනැති ගසක් ද විය.

විඩුඩහ තෙමේ බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක ළඟට ගොස් වැද “ස්වාමීනි, මේ ශ්‍රීෂ්ම වේලෙහි තුනී සෙවනැති ගසක් මුල වැඩහුන්නේ කිම ද? අර මහාසෙවනැති නුග ගස මුල වැඩහුන මැනව”යි කියා කීය. එවිට බුදුරජාණන් වහන්සේ, “නැ-සෙවන සිසිල් වෙයි” යනුවෙන් වදළ කල්හි නැයන්ට වැඩ පිණිස බුදුරජුන් වැඩි බැව් දැන පෙරළා සැවැත් නුවරට ගියේ ය. මෙසේ දෙවැනි වර, තෙවැනි වර දක්වා බුදුරජාණන් වහන්සේ නිසා යුද ගමන වැළකිනි. ශාක්‍යයන්ට නො වැළැක්විය හැකි කර්ම-විපාක වාරයක් එළඹ ඇති බව දැන ගත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සිවුවැනි වර එහි නො වැඩියෙන් විඩුඩහ රජ තෙමේ කිඹුල්වත් නුවරට වැදී ශාක්‍යයන් වනසන්නට පටන් ගත්තේ ය.

විඩුඩහ රජ තෙමේ බොහෝ ශාක්‍යයන් මරවා පෙරළා සැවැත් නුවරට යන්නේ රාත්‍රියෙහි වියළි තිබුණු අවිච්චි ගඟ අසබඩ කඳවුරු බැඳ නිදගත් කල්හි මහඥ මහාගංචතුරක් ගලා අවුත් පිරිස් සහිත විඩුඩහ මුහුදට ගසාගෙන ගොස් මරණයට පත් විය.

පසු දිනක මෙය අරහයා දම්සභා මණ්ඩපයෙහි දී හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා අතර කතාවක් උපනි. ඒ වේලෙහි එහි වැඩම කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ, වැඩම කිරීමට පෙර හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා අතර උපන්නා වූ කථාව දැන,

“මහණෙනි, මේ සත්ත්වයන් තම මනදෙළ මුදුන් පමුණුවා ගන්නට මත්තෙන් ම මාර තෙමේ නිදිගත් ගමක ගම්වැසියන් යටපත් කොට ගෙන යන මහත් සැඩපහරක් මෙන් ජීවිතේන්ද්‍රිය සිදු දමා සතර අපාය නමැති මහමුහුදෙහි ගල්වාය” යි වදාරා “පුප්ඵානි හෙව පච්චන්තං” යන ගාථාව වදාරා දහම් දෙසූ සේක.

ධර්මදේශනාව අවසානයෙහි බොහෝදෙනා සෝවාන්-පලාදියට පැමිණියෝ ය. දේශනාව මහජනයාට වැඩ සහිත විය.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

ශ්‍රී සද්ධර්ම සංසදය
ධම්මාරාම යෝගාශ්‍රමය
(මැදින් 2551)

සම්පාදක: පොල්ගස්ඕවිට විපස්සනා භාවනා මධ්‍යස්ථානවාසී
පූජ්‍ය පිලියන්දල අතුලසිරි ස්වාමීන් වහන්සේ.

පරිගණක සැකසුම: පින්වත් පුණ්‍ය ශ්‍රී තුෂන්ත උපාසක මහතා.

ධර්මදනය: පින්වත් දයාසිලී උපාසිකා මාතාව විසින් අභාවප්‍රාප්ත ඥාතීන්ට පුණ්‍යානුමෝදනා කිරීම පිණිසත් උපේක්‍ෂා පියරංගිකා මෙනෙවිය විසින් දෙමවුපියන්ට ආශීර්වාද පිණිසත් තමාට ධර්මාවබෝධය පිණිසත් මෙම ධර්මදනය සිදු කරන ලදී.

❖ අනිපුප්ඵය නා උයනේ අරියධම්ම ස්වාමීන්ද්‍රියන් වහන්සේගේ ධර්මදේශනා ඇතුළු පටිගත කරන ලද ධර්මදේශනා සහ පසුගිය දහම් ලිපි www.sadaham.net යන වෙබ් අඩවිය ඔස්සේ ලබා ගත හැකි ය.

Copyright © Sri Saddharma Sansadaya, Dhammarama Yogashramaya - 2007